

Zpravodaj obce Švábenice

Vydává obecní úřad Švábenice - číslo 3/ 2005

Z obsahu:

Slovo starosty
Jednání Zastupitelstva obce
Občanská rubrika
Hody
Občan Miroslav Šmela
Živý odkaz
Mikroregiony Vyškovska
60 let Junáka
Staletý dub
28. září - den státnosti
Letní tábor skautů
Tradice Božího těla
Závěr korunuje dílo
Srpnová noc
Tábor mladých hasičů
Putování po Náchodsku
K Eleonoře Janáčkové
Kaplička ve Zmole
Vztah k minulosti
Naší přírodou
Stará řemesla ožívají
Co je to oskeruše
Poutí do Rybníka-Chwalowic
Byli jsme při tom
K výstavám
Aby bylo jasno
Závěrem
Reklama

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

chtěl bych využít tohoto čísla Zpravodaje obce a seznámit Vás s akcemi, které se již od začátku roku 2005 uskutečnily a které se ještě do konce roku uskuteční.

Nejprve bych se chtěl vrátit k článku z posledního čísla Zpravodaje obce 1-2/2005 pod názvem "Malé zastavení v polovině cesty", kde autor tohoto článku (jedná se o člena Zastupitelstva obce Svábenice) uvádí, že: "... volební program je uzavřená smlouva s občanem, voličem a že plnění programu je projevem cti a schopnosti. Nesplnění je projevem neschopnosti a podvodu." Dále autor tohoto článku uvádí, že podle výsledků pak cestou demokratickou hlavní protagonisty vynesem buďto na výsluní nebo na smetiště dějin... (konec citátu)

Tato silná slova působí jako holé fráze, pokud autor článku, zastupitel obce, jinak píše, než ve skutečnosti koná. Zastupitelstvu obce (dále jen ZO) je podle zákona vyhrazeno rozhodovat o nejdůležitějších záležitostech patřících do samostatné působnosti obce. Tím, že občané dají ve volbách důvěru jednotlivým členům ZO předpokládají, že tito budou dokonale plnit svoje povinnosti vyplývající ze zákona o obcích. To znamená, že budou pravidelně navštěvovat zasedání ZO a svým jednáním a podnětnými návrhy budou přispívat k tomu, aby se nám v obci všem dobře dařilo. Kritika všeho a za každou cenu, když sám zastupitel nenavrhone nic, co by určité věci mohlo prospět, jsou jen holé fráze, které obci nic nepřinesou. Je velmi důležité, pokud něco chci kritizovat, abych byl dokonale seznámen s děním v obci, k čemuž jako občan zastupitel obce mám plné právo a především, aby tato kritika byla pravdivá. Pokud tomu tak není, jsou články podobného charakteru ve Zpravodaji obce bezvýznamné a nic nám nepřinesou.

Vás, vážení občané, které dění v obci zajímá, bych chtěl alespoň ve stručnosti seznámit s tím nejdůležitějším, co se v obci od začátku roku vybuďovalo.

Po demolici domu č. p. 263, směrem na Ivanovice na Hané a Medlovice, byl vybudován park včetně celkových úprav s výsadbou zeleně, chodníkem, lavičkami a dalšími doplňky. Rovněž byly doplněny keře i na protější straně. Toto místo bylo přijato občany velmi pozitivně a ohlas má i mezi příjíždějícími směrem do obce.

Byl zpracován pasport dopravního značení v obci včetně celkové výměny značek tak, jak to ukládá zákon a to vše za téměř 200 000 korun.

V dubnu zaplatila naše obec dle rozhodnutí Ministerstva financí 240 000 Kč za neoprávněné použití finančních prostředků přidělených obci z dotací v letech 1999-2002. Tyto zbytečně vynaložené finance, způsobené nepozorností z let minulých, mohly být využity v obci k jiným potřebným účelům. Původní částka byla FÚ vyčíslena platebními výměry na téměř 2,5 mil. Kč. Bylo požádáno Ministerstvo financí o prominutí odvodů a penále a to nám, až na výše uvedených 240 000, vyhovělo. Toto prominutí znamenalo pro naši obec svým způsobem významnou dotaci do rozpočtu.

Při kontrole Krajskou hygienickou stanicí v pohostinství V Bráně v dubnu t.r. byly zjištěny nedostatky a ty nejdůležitější musely být následně odstraněny, což činilo na opravách kolem 80 000 Kč.

V otevřeném druhém oddělení v MŠ musela být zabezpečena teplá voda, nové obklady, výměna umyvadel a další.

V hygienických závadách byly též parkety v tělocvičně ZŠ z důvodů značně zničeného laku.

Rekonstrukce parket včetně broušení, tmelení, lajnování a lakování přišla na 147 000 Kč a k tomu výměna ventilů na radiátorech za 11 705 Kč.

Během měsíce července a srpna bylo z důvodu zastaralého technologického zařízení a celkového vybavení kuchyně ZŠ Švábenice, kde hrozilo v brzké době uzavření těchto prostorů, přistoupeno k celkové rekonstrukci objektu. Tato kuchyně nesplňovala dnešní podmínky EU. Celková rekonstrukce stavební části kuchyně a jídelny spočívala ve výměně oken, obkladů, dlažeb, el. rozvodů, vody, odpadů, a dalšího, včetně nového vybavení nerezovým technologickým zařízením a to i včetně konvektomatu, což je nejdůležitější zařízení pro vaření. Všechna zařízení, i s digestoři, jsou z nerez. Na stavební práce byla využita dotace z Ministerstva financí ve výši 1 100 000 Kč. Technologické zařízení financovala obec částkou 650 000 Kč.

Během měsíce srpna byla provedena celková oprava zatékajících střech nad tělocvičnou ZŠ a nad sociálním zařízením ZŠ, která byla zároveň zateplena spádovými klíny z polystyrenu. Byly vyměněny okapové plechy na atice, svody, žlaby a všechny hromosvody. Oprava stála 400 000 Kč a byla rovněž hrazena z prostředků, které jsme obdrželi z Ministerstva financí.

Od 1. září začala oprava sociálního zařízení v pohostinství V Bráně, kde budou vyměněny obklady, dlažby, odpady aj. včetně sanitárního zařízení v celkové hodnotě 500 000 Kč. Na tuto opravu jsme obdrželi 190 000 Kč z Jihomoravského kraje. Oprava musí být dokončena do konce října t.r. Změnami musí projít i kuchyně v pohostinství V Bráně z důvodů připomínek Krajské hygienické stanice.

Do konce září bude dokončeno dětské hřiště pro naše nejmenší děti "V Koutě", které bude vybaveno zařízením splňující nej přísnější normy. Věříme, že maminky s dětmi zde najdou klidné místo k odpočinku a zábavě. Bude třeba dodržovat provozní řád. Vše podléhalo kladnému vyjádření Krajské hyg. stanice, ZVHS a stav. úřadu. Věříme, že místní vandalové z řad mládeže zde nebudou tato zařízení ničit. Je určeno pouze pro děti do 12 roků.

Byl zpracován geometrický plán k výkupu pozemků fotbalového hřiště. Celá tato záležitost musí být dokončena nejpozději do konce roku a bylo na ni vyčleněno z rozpočtu obce 230 000 Kč.

Od 10. října proběhne rekonstrukce parket v KD.

V budově kina byla provedena revize elektrického zařízení s nainstalováním nového nouzového osvětlení.

U bytů na ZŠ byl zabudován nový 400 litrový zásobník na vodu.

U potoka, směrem k fotbalovému hřišti, byly pokáceny staré nebezpečné stromy a vysázeny nové.

Během roku jsou prováděny i další práce, které patří k běžnému chodu obce.

Po dvouletém usilovném jednání se Správou a údržbou silnic JmK a Ředitelstvím silnic a dálnic se mi podařilo dotáhnout do zdárného konce opravu krajské silnice mezi obcemi Švábenice a Medlovice. Silnice byla otevřena k 1. červenci 2005 . Při této opravě se podařilo též upravit se souhlasem Ředitelství silnic a dálnic parkoviště před pohostinstvím Na Lapači. Tímto se značně zlepšil vjezd do obce.

Na 13-tém zasedání ZO dne 12. 8. 2005 byla schválena koupě domu č.p. 133 v k.ú. Švábenice po paní Látalové Jarmile. Tato nemovitost bude odstraněna společně s domem č.p. 127 v k.ú. Švábenice. Na těchto místech s přílehlými zahradami vzniknou tolik potřebná stavební místa, která nyní v obci chybí.

V současné době se zabýváme přípravou významné rekonstrukce hlavního schodiště ke kostelu, které je ve velmi špatném technickém stavu. Bude zpracován projekt a vybráno to nejlepší technické řešení. Akce bude dokončena v roce 2006.

Závěrem Vás chci ujistit, že veškeré finanční prostředky z rozpočtu obce se snažíme využít co nejhospodárněji a tím chránit společný majetek obce Švábenice.

Dovolte mi, abych Vám poděkoval za Vaši dosavadní spolupráci.

Josef Kubík, starosta obce

V Ý P I S U S N E S E N Í

přijaté na 12. zasedání Zastupitelstva obce Švábenice,
konaného dne 13.5. 2005 v zasedací místnosti obecního úřadu.

Zastupitelstvo obce

s c h v a l u j e následující program zasedání zastupitelstva obce :

- 1) Technický bod (přivítání, jmenování zapisovatele/zapisovatelky, volba ověřovatelů zápisu, schválení programu zasedání zastupitelstva obce)
- 2) Zpráva o činnosti rady obce, kontrola usnesení
- 3) Závěrečný účet obce za rok 2004
- 4) Rozpočtové opatření č. 1/2005 rozpočtu obce
- 5) Rozhodnutí Min. financí ve věci žádosti obce o prominutí odvodů a penále neoprávněně použitých prostředků ze státního rozpočtu v r. 2000 a 2001
- 6) Návrh na změnu zřizovací listiny příspěvkové organizace Základní škola Švábenice, okres Vyškov, příspěvková organizace dodatkem č. 3
- 7) Udělení výjimky z počtu žáků pro Základní školu a mateřskou školu Švábenice, okres Vyškov, příspěvková organizace, pro školní rok 2005/2006
- 8) Udělení výjimky z počtu dětí Základní škola a mateřská škola Švábenice, okres Vyškov, příspěvková organizace, pro školní rok 2005/2006
- 9) Bezúplatný převod nemovitostí - bezúplatné nabytí majetku z vlastnictví ČR do vlastnictví obce
- 10) Nabytí nemovitého majetku objektu bydlení domu č.p. 260
- 11) Obecně závazná vyhláška obce Švábenice č. 1/2005 o požárním řádu obce Švábenice
- 12) Prodej obchodního podílu ve společnosti Reavifi
- 13) Podmínky výběrového řízení k objektu č.p. 49 p.č. 42/2 prodejna Švábenice
- 14) Informační zprávy
- 15) Diskuse
- 16) Závěr

K jednotlivým bodům programu:

bod č. 2: Zpráva o činnosti rady, kontrola usnesení

Zastupitelstvo obce

b e r e n a v ě d o m í usnesení Rady obce ze dne 16. 2., 2. 3., 16. 3., 30. 3., 13. 4., 27. 4., 4. 5. 2005.

bod č. 3: Závěrečný účet obce za rok 2004

Zastupitelstvo obce

s c h v a l u j e závěrečný účet obce za rok 2004 s výhradami a přijalo toto opatření k nápravě zjištěných chyb a nedostatků:

- 1) Rada obce Švábenice požádá zastupitelstvo obce na posledním zasedání zastupitelstva v roce 2005 o pověření k provedení změn rozpočtu, které bude nutno provést do konce roku 2005. S výsledkem změn v rozpočtu bude zastupitelstvo obce seznámeno na nejbližším zasedání zastupitelstva tak, aby nedošlo k porušení § 84 zákona č. 128/2000 Sb. v platném znění.
- zodpovídá: účetní obce paní Jana Jiříčková
- 2) Inventurní soupisy dlouhodobého hmotného majetku budou vedeny dle jednotlivých majetkových účtů t.j.: účet 021 - budovy, stavby, haly; účet 022 - samostatné movité věci, aby při inventarizaci majetku bylo možné odsouhlasit fyzický stav se stavem účetním.
- zodpovídá: účetní obce paní Jana Jiříčková - termín provedení: 20. 5. 2005

bod č. 4: Rozpočtové opatření č. 1/2005 rozpočtu obce

Zastupitelstvo obce

s c h v a l u j e rozpočtové opatření č. 1/2005 rozpočtu obce

bod č. 5: Rozhodnutí Min. financí ve věci žádosti obce o prominutí odvodů a penále neoprávněně použitých prostředků ze státního rozpočtu v r. 2000 a 2001

Zastupitelstvo obce

b e r e n a v ě d o m í Rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 4.4.2005 o vrácení dotací ze státního rozpočtu čerpaných v r. 2000 a 2001 ve výši 240 000 Kč.

bod č. 6: Návrh na změnu zřizovací listiny příspěvkové organizace Základní škola Švábenice, okres Vyškov, příspěvková organizace dodatkem č. 3

Zastupitelstvo obce

s c h v a l u j e dodatkem č. 3 zřizovací listiny příspěvkové organizace obce "Základní škola a mateřská škola Švábenice, okres Vyškov, příspěvková organizace" v navrženém znění.

bod č. 7: Udělení výjimky z počtu žáků pro Základní školu a mateřskou školu Švábenice, okres Vyškov, příspěvková organizace, školní rok 2005/2006

Zastupitelstvo obce

s c h v a l u j e u d ě l e n í v ý j i m k y z počtu žáků Základní školy a mateřské školy Švábenice, okres Vyškov, příspěvková organizace pro školní rok 2005/2006 podle ustanovení § 23, odst. 3 zákona č. 561/2004 Sb. a dle vyhlášky č. 48/2005 Sb.

bod č. 8: Udělení výjimky z počtu dětí pro Základní školu a mateřskou školu Švábenice, okres Vyškov, příspěvková organizace, školní rok 2005/2006

Zastupitelstvo obce

s c h v a l u j e u d ě l e n í v ý j i m k y z počtu dětí ve třídě - Základní škole a mateřské škole Švábenice, okres Vyškov, příspěvková organizace pro školní rok 2005/2006 podle ustanovení § 23, odst. 3 a § 177, odst. 2 zákona č. 561/2005 Sb. a vyhlášky č. 14/2005 Sb. o předškolním vzdělávání v platném znění.

bod č. 9: Bezúplatný převod nemovitostí - bezúplatné nabytí majetku z vlastnictví ČR do vlastnictví obce

Zastupitelstvo obce

s c h v a l u j e bezúplatné nabytí majetku z vlastnictví ČR - Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových do vlastnictví obce a to, **budovy č.p. 190** stojící na pozemku p.č. st. 336 a dále pozemků **p.č. st. 336, p.č. 64/6, p.č. 1082/1** a pozemku ve zjednodušené evidenci — **p.č. PK 1082** za následujících podmínek.

- 1. 10-letá blokace majetku-tzn., že majetek nesmí být v této lhůtě převeden na další subjekt,
- 2. nekomerční využití bezúplatně nabyté nemovitosti po dobu 10-ti let

bod č. 10: Nabytí nemovitého majetku objektu bydlení domu č.p. 260 s pozemkem st. 357 zastavěná plocha a nádvoří o výměře 204 m², které jsou zapsány v KN na LV 676 od paní Milady Tesařové do vlastnictví obce darováním

Zastupitelstvo obce

s c h v a l u j e podle § 85 písm. a) zákona č. 128/2000 Sb. o obcích nabytí nemovitého majetku - objektu bydlení - domu č.p. 260 s pozemkem st. 357 zastavěná plocha a nádvoří o výměře 204 m², které jsou zapsány v KN na LV č. 676 pro obec a k.ú. Švábenice, od paní Milady Tesařové do vlastnictví obce s tím, že obec uhradí náklady spojené s převodem a nezaplacenou daň z nemovitostí od roku 2002.

bod č. 11: Obecně závazná vyhláška obce Švábenice č. 1/2005 o požárním řádu obce Švábenice

Zastupitelstvo obce

s c h v a l u j e obecně závaznou vyhlášku obce Švábenice č. 1/2005 o požárním řádu obce Švábenice

bod č. 12: Prodej obchodního podílu ve společnosti REAVIFI

Zastupitelstvo obce

s c h v a l u j e dle § 84, odst. 2, písm. f zákona 128/2000 Sb., o obcích (obecních zřízeních) prodej obchodního podílu s vkladem 30 000 Kč ve společnosti REAVIFI, a to panu Petru Šalšovi, r.č. 870503/4657, bytem Vlkoš u Kyjova 383, za úplaty v částce 4 000 Kč.

Pověření pro starostu:

Ke všem úkonům souvisejícím s převodem obchodního podílu včetně účasti hlasování na valné hromadě REAVIFI zastupitelstvo obce pověřuje starostu obce pana Josefa Kubíka.

bod č. 13: Podmínky výběrového řízení na dlouhodobý pronájem

Zastupitelstvo obce

s c h v a l u j e dlouhodobý pronájem na 30 roků objektu občanské vybavenosti budova č.p. 49, s pozemkem p.č. st. 42/2 zastavěná plocha a nádvoří o výměře 463 m2 v k.ú. Švábenice panu ing. Františkovi Burešovi a paní Heleně Burešové, Švábenice 117.

bod č. 14: Informační zprávy:

Zastupitelstvo obce

b e r e n a v ě d o m í informace starosty obce.

bod č. 15: Diskuse:

Zastupitelstvo obce

u k l á d á starostovi obce přizvat do příštího zasedání zastupitelstva obce ředitelku Základní školy a mateřské školy Švábenice, okr. Vyškov, příspěvková organizace, Mgr. Zatloukalovou Janu a paní učitelku Kučernákovou Ilonu.

Ve Švábenicích dne 13.5. 2005

Zapsala: Jiříčková Jana

Starosta obce: Kubík Josef, v.r.

Ověřovatelé zápisu: Ing. Gloza Vít, v.r., Hanák Petr, v.r.

V Ý P I S U S N E S E N Í

přijátého na 13. zasedání Zastupitelstva obce Švábenice,
konaného dne 12.8. 2005 v zasedací místnosti obecního úřadu.

Zastupitelstvo obce

s c h v a l u j e následující program zasedání zastupitelstva obce :

- 1) Technický bod (přivítání, jmenování zapisovatele/zapisovatelky, volba ověřovatelů zápisu, schválení programu zasedání zastupitelstva obce)
- 2) Zpráva o činnosti rady obce, kontrola usnesení
- 3) Zpráva ředitelky ZŠ a MŠ Švábenice, okr. Vyškov, příspěvková organizace
- 4) Projednání záměru obce odkoupení nemovitého majetku objektu domu č.p. 133 v k.ú. Švábenice
- 5) Zrušení usnesení ZO Švábenice č. 14 ze dne 13.5. 2005
- 6) Rozpočtové opatření č. 4/2005 rozpočtu obce
- 7) Projednání záměru obce prodat část pozemku parc. č. 113 v k.ú. Švábenice
- 8) Projednání záměru obce prodat pozemek parc. č. 3256/47 o výměře 738 m²
- 9) Rozpočet v roce 2005 s rozpočtovým výhledem na rok 2006 a 2007
- 10) Informace a náměty z výboru zastupitelstva obce
- 11) Diskuse
- 12) Závěr

K jednotlivým bodům programu :

bod č. 2: Zpráva o činnosti rady, kontrola usnesení

Zastupitelstvo obce

b e r e n a v ě d o m í usnesení Rady obce ze dne 11. 5.;16. 5.;18. 5.;25. 5.;15. 6.; 22. 6.; 13. 7. a 20. 7. 2005.

bod č. 3: Zpráva ředitelky ZŠ a MŠ Švábenice, okr. Vyškov, příspěvková organizace

Zastupitelstvo obce

b e r e n a v ě d o m í zprávu a informace ředitelky ZŠ Švábenice.

bod č. 4: Projednání záměru obce odkoupení nemovitého majetku objektu domu č.p. 133 v k.ú. Švábenice

Zastupitelstvo obce

s c h v a l u j e podle § 85 písm.a) zák.č.128/2000 Sb. o obcích odkoupení nemovitého majetku – domu č.p.133 s pozemkem st. 202/1 zastavěná plocha a nádvoří o výměře 1.275 m², budovy bez čp/če s pozemkem st. 202/2 zastavěná plocha a nádvoří o výměře 188 m², budovy bez čp/če s pozemkem p.č.st.203 zastavěná plocha a nádvoří o výměře 245 m², které jsou zapsány v KN na LV č.408 pro obec a k.ú.Švábenice, se všemi součástmi a příslušenstvím včetně vedlejších staveb od Jany Bijové, Jarmily Škařoupkové a Marcely Látalové

- pozemků p.č.147/1 ovocný sad o výměře 3.000 m², p.č.147/4 zahrada o výměře 2.000 m², p.č.147/5 zahrada o výměře 1.071 m², které jsou zapsány v KN na LV č.1556 pro obec a k.ú.Švábenice od Jarmily Škařoupkové a Marcely Látalové do vlastnictví obce za kupní cenu 1.465.212 Kč.

bod č. 5: Zrušení usnesení ZO Švábenice č. 14 ze dne 13.5. 2005

Zastupitelstvo obce

z r u š u j e usnesení č. 14 ze zasedání zastupitelstva obce Švábenice ze dne 13. 5. 2005.

bod č. 6: Rozpočtové opatření č. 4/2005 rozpočtu obce

Zastupitelstvo obce

s c h v a l u j e rozpočtové opatření č. 4/2005 rozpočtu obce.

bod č. 7: Projednání záměru obce prodat část pozemku parc. č. 113 v k.ú. Švábenice

Zastupitelstvo obce

s c h v a l u j e záměr obce prodat **část pozemku** parcelního čísla 113 o výměře 1000 m² zapsaném v katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro JmKř se sídlem v Brně - katastrální pracoviště Vyškov na LV 10001 pro okres Vyškov, obec a k.ú. Švábenice za cenu 20,-Kč/m².

bod č. 8: Projednání záměru obce prodat pozemek parc. č. 3256/47 o výměře 738 m²

Zastupitelstvo obce

s c h v a l u j e záměr obce prodat pozemek - parcelní číslo 3256/47- o výměře 738 m² zapsaném v katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro JmKř se sídlem v Brně - katastrální pracoviště Vyškov na LV 10001 pro okres Vyškov, obec a k.ú. Švábenice, za účelem výstavby rodinného domu.

Kupní cena je stanovena ve výši 80,- Kč/m².

bod č. 9: Rozpočet v roce 2005 s rozpočtovým výhledem na rok 2006 a 2007

Zastupitelstvo obce

b e r e n a v ě d o m í rozpočet v roce 2005 a rozpočtový výhled na rok 2006 a 2007.

bod č. 10: Informace a náměty z výboru zastupitelstva obce

Zastupitelstvo obce

b e r e n a v ě d o m í zprávu z jednání kontrolního výboru ze dne 5.8.2005, který tvoří přílohu č. 7 tohoto zápisu a zprávu školské, kulturní a soc. komise, která tvoří přílohu č.8 tohoto zápisu.

Ve Švábenicích dne 16.8. 2005

Zapsala: Hana Hladká

Starosta obce: Josef Kubík, v.r.

Ověřovatelé zápisu: Ing. Vít Gloza, v.r., Vladimír Navrátil, v.r.

Občanská rubrika

do 31.8. 2005

Bláhopřeje

Narozené děti

Burešová Aneta	nar. 21. 6. 2005	Švábenice 70
Burianová Marie	nar. 26. 6. 2005	Švábenice 91
Kalábová Emma	nar. 3. 7. 2005	Švábenice 120
Hodinková Julie	nar. 3. 8. 2005	Švábenice 285

Hledějme potěšení v dětech

Seneca

VZPOMÍNÁME

Šebesta František	Švábenice 83	+ 29. 4. 2005
Dobešová Františka	Švábenice 303	+ 29. 4. 2005
Pokorná Eliška	Švábenice 12	+ 14. 5. 2005
Kubík Josef	Švábenice 29	+ 5. 6. 2005
Sochorová Jaroslava	Švábenice 77	+ 23. 6. 2005
Balánová Marie	Švábenice 157	+ 22. 7. 2005
Hladký Tomáš	Švábenice 314	+ 5. 8. 2005

*Poněvadž nám není dáno, abychom dlouho žili,
zanechme po sobě důkaz, že jsme žili.*

Plinius

K 31.8. 2005 žilo v obci Švábenice 920 obyvatel

z toho: 455 žen a 465 mužů

Hana Hladká, pracovnice OÚ

Blahopřání k 60-tinám

2. září t.r. oslavil své významné životní jubileum pan Stanislav Zlámal, dlouholetý čelný představitel obecní samosprávy ve Švábenicích po roce 1989.

V průběhu tří volebních období ve funkci starosty obce výrazně přispíval k upevnění obecní samosprávy a rozvoji obce, za což zaslouží poděkování.

Spolu s nejbližšími, přáteli a známými přicházíme i my s přáním pevného zdraví a spokojeného prožití mnoha dalších let v kruhu své rodiny.

redakce

Hody

V letošním roce oslaví naše farnost hody ke cti sv. Michaela Archanděla dne 25. 9. 2005.

Sloužena bude pouze jedna slavnostní hodová mše sv. a to v 9.30 hod. Koncelebrovat budou polští kněží a svými zpěvy je doprovodí svatojánský chrámový sbor ze Svitav u Boskovic.

Přijměte mé srdečné pozvání ke společné oslavě našeho patrona - sv. Michaela Archanděla.

Váš Mgr. Boguslaw Jonczyk

SPOLEČENSKÉ ORGANIZACE PŘIPRAVUJÍ

Výstava ovoce a zeleniny na OÚ ve Švábenicích

25. 9. 2005 od 8.00-12.00 hod.

od 13.00-17.00 hod.

pořádá Čs. svaz zahrádkářů Švábenice

Hodová výstava drobného zvířectva v areálu chovatelů

24. 9. 2005 od 14.00-18.00hod

25. 9. 2005 od 9.00-15.00 hod

Bohatá tombola a občerstvení zajištěno

pořádá Čs. svaz chovatelů Švábenice

Hodová zábava v Kulturním domě ve Švábenicích

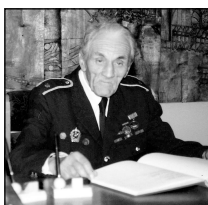
24.9.2005 ve 20.00 hod

pořádá Sbor dobrovolných hasičů Švábenice

Ke zpestření programu svátečních dnů přispěje svými zábavnými atrakcemi u administrativní budovy ZOD Haná firma Otto Doležal, LUNAPARK.

K hojně účasti zvou pořadatelé

Občan Miroslav Šmela

Jedním ze spoluobčanů, kteří zasluhují naši pozornost, je pan Miroslav Šmela, významný, a jak dokazuje i doložený list, zasloužilý hasič.

Několik řádků jsme panu Šmelovi věnovali v jednom z minulých čísel Zpravodaje v souvislosti s jeho nuceným nasazením v říšském hospodářství v průběhu II. světové války.

Dnes chceme pokračovat v jeho “životopise” při nadcházejícím životním jubileu 85-tin letným pohledem do služebního průkazu vojáka z povolání, který téměř celý svůj život, a nejen profesní, věnoval požární ochraně.

Po odvodu 15. 8. 1945 se stal výkonným praporčíkem roty, poté absolvoval zákl. výcvik v PŠ a byl zařazen k motostřelcům 1. pěš. pluku.

V létě 1947 velel družstvu bojové jednotky nasazené na Slovensku proti bandám UPA (Štefana Bendery), pak pokračoval ve výcviku záloh jako instruktor.

Od června do srpna 1948 byl členem hradní stráže ve funkci velitele.

Následovala funkce výkonného praporčíka u tankového pluku do roku 1951.

Od roku 1952 vykonával funkce v požární ochraně vojenských útvarů až po náčelníka požární ochrany voj. posádky Vyškov. Z činné služby odešel v roce 1976 z funkce výkonného praporčíka VVŠ PV ve Vyškově.

Nejvyšší voj. vyznamenání: Medaile “Za zásluhy a obranu vlasti” z roku 1955.

K 50-ti letům práce v požární ochraně pak zmíněný titul zasloužilý hasič z rukou starosty SH ČHS ing. Karla Richtera v roce 2002.

Za celoživotní práci v obci ve veřejné činnosti udělilo roku 2005 Sdružení občanů pro Švábenice panu Miroslavu Šmelovi veřejné poděkování a uznání.

S přáním pevného zdraví **Mgr. Zdeněk Cupák**

ŽIVÝ ODKAZ

Dne 29. dubna 2005 se uskutečnilo v naší obci při příležitosti 60. výročí osvobození vzpomínkové setkání s položením květů u pomníku padlých. Během programu starosta obce přednesl slavnostní projev a vystoupili žáci Zakladní školy Švábenice .

Pomníček Rudé armády

František Nechvátal

*Jak v mnohé jiné vesničce
podobné pilné včeličce,
jež vzlétá k polím do veliké dálky,
tak i v té naší blízko školy,
pod lípami a pod topoly,
je pomník padlým ze světové války.*

*Když zelená se za vsí háj,
slavíme v celé zemi máj,
v němž krásné slunce z rána políbí tě.
Čest vzdáme těm, co k zemi klesli,
když svobodu nám v bojích nesli,
aby se smálo naše dítě.*

*Maličká je ta naše ves,
však žije v míru šťastně dnes,
s ptáky si zpívá, s jarem veselá je
a je v ní také pod jasany
pomníček z žuly vytesaný
armádám našim z památného máje.*

MIKROREGIONY VYŠKOVSKA

Ve dnech 21. června až 4. července 2005 probíhala propagační výstava v Galerii Turistického informačního centra ve Vyškově o mikroregionech Vyškovska. Na panelech jsme se mohli seznámit postupně s těmito regiony:

- a) Dražanská vrchovina - ve které jsou zastoupeny tyto obce: Drnovice, Ježkovice, Krásensko, Luleč, Nemojany, Nové Sady, Podomí, Račice-Pístovice, Ruprechtov a Studnice.
- b) Rakovec - Habrovany, Komořany, Olšany, Podbřežice, Rousínov a Tučapy.
- c) Větrník - Bohdalice, Dražovice, Hlubočany, Kučerov, Lysovice, Manerov, Pavlovice, Rostěnice a Zvonovice.
- d) Melicko - Drysice, Podivice, Pustiměř, Radslavice a Zelená Hora.
- e) Město Vyškov - Vyškov, Opatovice, Lhota, Rychtářov, Hamiltony a Pařezovice.
- f) Ivanovická brána - Ivanovice na Hané s místní částí Chvalkovice, Dětkovice, Hoštice-Heroltice, Křižanovice u Vyškova, Medlovice, Moravské Málkovice, Orlovice, Prusy-Boškůvky, Rybníček, Švábenice, Topolany a Vážany.

Každý tento region je něčím krásný, přitažlivý, ale my se seznámíme s regionem, ve kterém žijeme a tím je Ivanovická brána.

Historické památky

K dominantám mikroregionu patří kostel sv. Michaela z roku 1718 ve Švábenicích. V Ivanovicích na Hané určitě zaujme renesanční zámek (původně středověká tvrz) z počátku 17. století, s rozsáhlým parkem, kostel sv. Ondřeje z 16. století a socha sv. Floriána z roku 1721.

Zajímavou architekturu má zámček a kostel sv. Ferdinanda z 19. století ve Chvalkovicích na Hané

Zajímavostí obce Hoštice-Heroltice je kostel sv. Jana Křtitele, vysvěcený v roce 1445.

V žádné z obcí mikroregionu Ivanovická brána nechybí alespoň malá kaplička či zvonička, která by nesvědčila o bohatém kulturním dědictví předků.

Život předků

Život a zvyklosti místních zemědělců nejlépe přiblíží stálá expozice historických zemědělských strojů a náradí v obci Hoštice-Heroltice v tamním středisku zemědělského družstva Haná Švábenice. Návštěvník mikroregionu by neměl opomenout obecní muzeum ve Švábenicích, které patří k exkluzivitám oblasti. Během celého roku nabízí nejrůznější tematické výstavy přibližující život na Hané a místní tradice.

Příroda

V jižní části mikroregionu Ivanovická brána - hned za obcemi Orlovice a Švábenice - začíná půvabná Litenčická pahorkatina, protkaná sítí značených turistických tras. Sama příroda zde po celá staletí připravovala nejedno zajímavé zákoutí.

Folklorní tradice

Ve většině obcí mikroregionu se slaví hody spojené se stavěním a kácením máje, dnes však už bohužel většinou bez krojů. Hody připadají na víkend, který je v kalendáři nejbliž svátku patrona, jemuž je místní kostel zasvěcen. Součástí hodů tvoří mše svatá a večer hodová zábava. Tradicí se stalo též slavení ostatků masopustu, spojeného s průvodem maškar, večerní taneční zábavou a pochováním basy.

V Ivanovicích na Hané a ve Švábenicích je velkou tradicí "Smrtná neděle" - vítání jara, kdy průvod se zpěvem vynáší smrtku, představující uplynulou zimu. Pálení čarodějnic 30. dubna si v jednotlivých obcích nechá ujít jen málokdo.

Ve Švábenicích je navíc obnovena i tradice průvodu Božího Těla po vsi, který zahajuje mše svatá v kostele sv. Michaela.

Život mikroregionu

Tento mikroregion se snaží podporovat kulturu, sport a zájmové činnosti ve všech svých 12ti obcích.

Pestrá nabídka pro volný čas - od návštěvy kina, kulturních akcí, po takřka jakékoliv sportovní vyžití - je samozřejmostí pro město Ivanovice na Hané a Švábenice, stranou však nezůstávají ani menší obce. Příkladem může být koupaliště a rybník pro sportovní rybolov v Moravských Málkovicích, nebo sokolská sportovní zařízení v dalších obcích.

připravil: **Libor Pištělka**

60 let JUNÁKA ve Švábenicích

Otevřu-li první junáckou kroniku, kterou psali skauti v letech 1945-1948, první zápis je datován 28. září 1945 na svátek sv. Václava, kdy byla svolána schůzka ohledně založení Junáka ve Švábenicích.

Ať počítám jak počítám, je to letošního roku již 60 let. Vzpomenu-li, jak šla doba, ptám se, jak dlouho vlastně u nás Junák existuje?

Založen 1945 - Zrušen 1948 - Obnoven 1968 - Zakázán 1970

Na počátku roku 1990 jsme se do skautování dali tedy již potřetí. Pravdou je, že i přes pohnutou historii se nepodařilo Junáka u nás úplně zrušit.

Je dobře, že se vždy najdou mladí, kteří nezištně pracují a věnují svůj volný čas a své dovolené výchově dětí a berou na sebe odpovědnost při organizování táborů a různých akcí.

Máme za sebou 15 let svobodné práce. Ne všechno se nám podařilo tak, jak jsme si představovali, ale myslím, že v každém, kdo prožil své dětství s kamarády v přírodě, něco dobrého zůstalo. Věřím, že se najdou kluci a děvčata, kteří prožili hezké chvílky na táborech a kterým skautský zákon zůstal v srdci, a že pocítí povinnost předat tuto zkušenost další generaci.

Připomeňme si ty, kteří byli na počátku:

Myšlenkou P. Eduarda Tabáčka, kterého skauting natolik oslovil, bylo pozvat do Švábenic bratra Zajíčka z Olomouce. Ten vzbudil zájem rodičů a hlavně mladých lidí, kteří se do skautování pustili.

Prvním střediskovým vedoucím byl František Hladký, který měl zřejmě největší zásluhu na tom, že se u nás skaut rozjel. Měl samozřejmě kolem sebe lidi, kteří mu pomáhali.

Při obnově v roce 1990 převzal vedení střediska Josef Jiříček (Bor), jehož pokračovatelem je nyní Vladimír Hroza (Norgay).

Došlo ke změnám, přešli jsme pod vedení skautského hnutí YMCA.

Naším cílem je vychovat děti ve skautských ideálech, které jsou vyjádřeny ve slibu a v zákonu.

Skautský zákon:

Skaut je pravdomluvný

Skaut je věrný a oddaný

Skaut je prospěšný a pomáhá jiným

Skaut je přítelem všech lidí dobré vůle a bratrem každého skauta

Skaut je zdvořilý

Skaut je ochráncem přírody a cenných výtvorů lidských

Skaut je poslušný rodičům, představených a skaut. pracovníků

Skaut je veselý a myslí

Skaut je spořivý

Skaut je čistý v myšlení, slovech i skutečích

Cesta za poznáním dobra a cesta výchovy nikdy nekončí, a proto, s Boží pomocí, bychom chtěli pokračovat i nadále.

Skautský pamětník

Staletý dub v lese Za Hájem

Co o něm nevíme?

Je mnoho lidí, které zajímá historie tohoto památného stromu a jako obecního kronikáře se mě ptají na důvod, proč zde byl vysázen.

Tento staletý dub je vzdálen od Švábenic asi 3 km v prostoru tzv. "Za Hájem" při asfaltové polní silnici vedoucí ze Švábenic do osady Zdravá Voda. Dub je mohutný, výška asi 14 m, obvod 4,5 m a stáří 250, možná i více let.

Každého ale musím zklamat, o historii tohoto dubu se nezachovaly žádné zprávy, protože v roce 1852 zničil požár 3/4 obce a také dům, ve kterém se nalézaly všechny staré zápisy o Švábenicích.

Ale podle mínění dnes již nežijících pamětníků byl dub možná vysázen jako vzpomínka na tragickou událost v 15. století, kdy v blízkosti stávala osada Šebořice, kterou smetla při prudké bouři velká voda a při níž zahynula i jedna stařenka, která doma opatrovala svoje vnoučata.

O této události napsal v roce 1963 švábenický rodák Petr Synek, dnes již nežijící, pro svá vnoučata báseň s názvem : "Vzpomínka starého dubu", která měla 23 slok. Tuto báseň jste si mohli přečíst ve Zpravodaji v roce 1996. Je to samozřejmě jen taková úvaha, ale měla by logiku. Vždyť od nepaměti lidé při různých událostech na paměť něčeho vysazovali stromy, či stavěli kříže.

Aby tento dub nesplynul s okolními stromy, byl vysázen odděleně. Na starých fotografiích je to zřetelně vidět. V dnešní době je dub obklopen dalšími stromy, takže, kdo nezná přesné místo, může jej i klidně minout.

Přímo v obci jsou další chráněné stromy, a to čtyři vzrostlé lípy, o kterých rovněž není nikde zmínka. Jedná se o dvě lípy na náměstí a dvě lípy u obecního muzea. Stáří se odhaduje rovněž na 250 i více let. Pod lípami na náměstí je jedna z nejstarších soch v regionu z roku 1711 a to sv. Florián. Bývalo rovněž tradicí, že se u soch vysazovaly stromy, hlavně lípy. To by znamenalo, že tyto lípy by měly opravdu úctyhodné stáří.

Více se asi o těchto stromech nedozvíme. Kdyby z Vás, čtenářů, znal někdo něco jiného či nového, podělte se s námi o to.

text a foto: **Libor Pištělka**

NA SVÁTEK KNÍŽETE VÁCLAVA, 28. ZÁŘÍ, SLAVÍME DEN STÁTNOSTI

Kníže Václav je jedním ze symbolů naší země. V dobách nejtěžších se k němu lidé modlili a věřili, že spasí český národ. Jeho podobizna zdobí dvacetikorunovou minci a jeho jméno stále patří mezi nejoblíbenější.

Václav se narodil okolo roku 907 ve Stochově poblíž dnešního Kladna. Od útlého věku jej na hradě Tetín vychovávala babička Ludmila, od které se mu dostalo v té době nejlepšího možného vzdělání. Učila ho číst a psát, vštěpovala mu křesťanské zásady, a z chlapce rostl spíše mnich než kníže. To se projevilo i v lidové slovesnosti veršem : *“Svatý Václav maličký rád byl u své babičky. A ta svatá Ludmila modlit se ho učila : dobře si to pamatuj, že je Pán Bůh Otec tvůj.”*

Babiččin stále rostoucí vliv ovšem nevyhovoval kněžně Drahomíře. Ta se po smrti knížete Vratislava I. ujala místo nezletilého syna vlády. O několik měsíců později, v noci z 15. na 16. září 921, přepadli Tetín členové Drahomířiny družiny a zardousili Ludmilu jejím vlastním závojem. Zajímavostí je, že vrahové si dávali velký pozor, aby neprolili krev, což bylo tehdejší nezbytnou podmínkou pro mučednictví. Když roku 924 usedl Václav již jako kníže na trůn, vykázal matku na hrad Budeč. Václav se na trůně osvědčil. O době jeho vlády píše staroslověnská legenda : *Milostí Boží vskutku kníže Václav nejen se dobře naučil knihám, ale i ve víře byl dokonalý. Všem nuzným prokazoval dobrodiní, nahý odíval, lačné krmil, pocestné přijímal podle slov evangelia, vdovám nedával ukřivdit, všechny lidi chudé i bohaté miloval, přísluhoval služebníkům Božím, kostely zlatem zdobil. Ježto věřil celým srdcem v Boha, konal za svého života všechny dobré skutky, jaké jen mohl.”*

Časem se Václav smířil s matkou a umožnil jí vrátit se do Prahy. Dobré vztahy udržoval i se svým mladším bratrem Boleslavem, kterému povolil vystavět si blatné hradisko ve strategicky výhodné Staré Boleslavi, kudy vedla obchodní cesta do Saska. Kníže se oproti očekávání projevil i jako nebojácný a silný panovník, o čemž svědčí vyprávění o pokoření zlického vévody - Václav mu nabídl osobní souboj v zájmu ušetření zbytečných obětí v bitvě. Ve třicátých letech desátého století nechal zbožný Václav na Pražském hradě vystavět rotundu svatého Víta, kam dal přenést ostatky kněžny Ludmily. Zemi se dařilo, ale kněžně Drahomíře a Boleslavovi začaly být tmem v oku Václavovy politické postoje, především pak jeho odklon od Bavorska a příklon k Sasku.

Dne 27. září 935 přijel kníže Václav na pozvání svého bratra do Mladé Boleslavi, kde se měl zúčastnit hostiny na oslavu křtu svého synovce Strachkvasa. Místo hodování se zde na Václava připravoval historicky první atentát v našich dějinách. Zabijáci se během večera údajně třikrát pokusili akci provést, ale pokaždé ztratili odvahu. Druhého dne napadl knížete sám Boleslav. Silnější Václav jej přemohl, ale jako pravý křesťan ho nezabil. V záloze však už čekali Boleslavovi komplicové Čista, Hněvsa, Tita a Tuža, kteří krvavé dílo dokončili.

vybral: **Mgr. Zdeněk Cupák**

Letní tábor 3. oddílu YMCA-SKAUT Švábenice

Vrcholem skautské činnosti bývá uspořádání tábora. I náš oddíl uskutečnil letní tábor na základně u obce Milkov v okrese Prostějov. Pro účastníky tábora bylo připraveno šest čtyřlůžkových chatek a jedenáct stanů na podsadách. Připravena byla i kuchyně s jídelnou, letní jídelna a táborová sprcha s umývárnou a WC. Letošního tábora se zúčastnilo 29 dětí do 15 –ti let a sedm vedoucích. Veškerý materiál na jeho výstavbu nám, jako každý rok, ochotně a bezplatně zajistila Stavební firma Hladký, Švábenice. Za tuto pomoc jí patří naše srdečné poděkování. V pátek 8.7. se přivezl materiál a začalo se se stavbou tábora s dokončením v sobotu dopoledne. Jen s malými přestávkami nás při této činnosti stále provázela dešť. Tábor se ale do příjezdu účastníků postavit podařilo a děti se mohly hned ubytovat. Hlavní jídlo se po dobu tábora odebíralo z jídelny místního ZOD Ludmírov. Na službě a kuchařkách ležela tíha vaření o víkendech, příprava snídaní, svačin a večeří. Náš letošní tábor poznamenalo ze začátku velmi špatné počasí. Bylo chladno a deštivo. Tyto rozmary počasí jsme zvládli a děti se mohly zapojit do táborového života. Děvčata hrála celotáborovou hru o Egyptě s tajemným názvem “Ta – meri” a kluci stavbu pacifické železnice. Vyvrcholením bylo závěrečné hledání pokladu. Tábor navštívil i náš duchovní Otec Boguslaw, aby poznal činnost skautů a společně jsme mohli slavit mši svatou. Zpestřením táborového života byla návštěva kamaráda Vítka z Plumlova, který všem předal perníkové pamětní medaile. Jeho přítomnost znamenala velký nápor na bránice účastníků, kteří se těšili na jeho další návštěvu. Na programu bylo i několik výprav např. do jeskyní Javoříčko.

Tábor byl ukončen závěrečným slavnostním ohněm, při kterém se hrály scénky a zpívalo dlouho do noci.

V pondělí 18.července 2005 bohužel vše skončilo. Místo nás přijely děti z Lanžhota a po nich ještě děti z Domanína a tábořiště se 12.srpna 2005 likvidovalo.

Všem, kteří se tábora zúčastnili, patří poděkování za to, že opustili domácí pohodlí a vydali se na cestu dobrodružství a někteří i do neznáma svého prvního tábora. Všem vedoucím a pomocníkům, kteří se jakkoliv podíleli na zdárném běhu tábora patří velké a srdečné poděkování za to, že se vzdali části svého volna a věnovali ho dětem.

Na setkání při pořádání příštího tábora se těší vedoucí oddílu a tábora

**Vladimír Norgay
Hroza**

TRADICE BOŽÍHO TĚLA

Mladá generace o tomto svátku Božího Těla (dnes s názvem Slavnost Těla a Krve Páně) mnoho neví. A je to svátek starodávný a také v mnoha zemích je tento den pracovní volno.

Slaví se 11 dnů po Božím hodu svatodušním (ve čtvrtek), v rozmezí od 21. května do 24. června. Od prvních kroků křesťanské církve žila víra v přítomnosti Krista v Nejsvětější svátosti - hostii (Tělu Páně). Zvláštní úcta jí však začala být prokazována až v době vrcholného středověku. V té době zjednodušené dramatické zpodobnění základů víry nahrazovalo duchovní symboliku. Proto se také při mši zavedlo pozdvihování.

Svátek Božího Těla se odvozuje od vidění sv. Juliány (zemřela r. 1258), kterého se jí dostalo r. 1209 v Lutychu. Bůh ji vyzval, aby se snažila o zavedení svátku ke cti Nejsvětější svátosti. Podporu získala u lutyšského arcijáhna Jakuba Pantaleona, který poté, co se stal papežem (přijal jméno Urban IV.), stanovil r. 1264 tento svátek pro celou církev. Přesto se mu nepodařilo prosadit ho všeobecně. Šířil se postupně, v Praze se první procesí Božího Těla konalo roku 1355. V českých zemích, stejně jako ve většině krajín střední Evropy, nabyla tato oslava zvláštního rázu. Průvod přijal charakter prosebného procesí za příznivé počasí před nastávajícím létem a za ochranu před přírodními katastrofami. Procesí se konalo postupně ke čtyřem oltářům. Ve městech bývaly obvykle v rozích náměstí, v obcích pak v jednotlivých ulicích. U každého oltáře se četl začátek jednoho ze čtyř evangelií. Rázu procesí odpovídaly i modlitby, začínající invokacemi například : “Od hromobití, krupobití a záhuby bouře, od zemětřesení, hladu a války - ochraňuj nás, Pane.” V dnešní době se přidávají další jiné modlitby a prosby k Bohu.

Ve Švábenicích se procesí konalo naposledy před čtyřiceti lety, pak bylo tehdejší vrchností zamítnuto. Protože v naší zemi není na tento čtvrteční den pracovní volno, oslavovalo se Boží Tělo vždy až v neděli. Oltáře ve Švábenicích byly rozmístěny na čtyřech místech. První oltář stával na bývalé poště u Josefa Jiříčka, druhý vedle mlékárny u Františka Šebesty, třetí pod lípami na náměstí a čtvrtý na Trávníku u Antonína Haráška.

U oltářů se někdy světily květinové věnečky účastnic. Těmto věnečkům se připisovala stejná moc, jakou měly “kočičky” posvěcené před velikonocemi o Květné neděli, především chránily před blesky. Ženy se také snažily získat pár ratolestí lípy a břízy, jimiž byly zdobeny oltáře. Pokud se zastrčily do lnu, vyrostl prý obzvláště vysoký. Listí břízek z oltářů, smíšené s uhlím z Jidáše, páleného na Bílou soboru, položené do chléva, bezpečně chránilo dobytek před každou nemocí. O těchto věcech už si musí každý čtenář udělat úsudek sám.

Ve Švábenicích jsme oslavovali Slavnost Těla a Krve Páně v neděli 29. května 2005. Nejprve byla v 8.30 hod. v kostele slavnostní mše svatá a po ní následoval průvod ke čtyřem oltářům v obci. V průvodu šly družičky, mládež, ministranti,

kněz s Nejsvětější Svátostí s muži, kteří nesli baldachýn, krojovaní muzikanti ze Sloupu a pak ostatní účastníci. První oltář byl opět u Josefa Jiříčka, druhý před budovou Obecního úřadu, třetí oltář byl u paní Ludmily Haráskové na Trávníku a čtvrtý nezi zelení u sochy sv. Václava u fary.

Počasí nám přálo, takže i atmosféra celé slavnosti měla důstojný rámec v tomto roce Eucharistie, který ještě vyhlásil v říjnu 2004 nyní již zemřelý papež Jan Pavel II.

Je nutno poděkovat všem, kteří se jakýmkoliv přičiněním postarali o to, aby tento svátek ve Švábenicích nezapadl, ale měl pokračování i v letech příštích.

text a foto: Libor Pištělka

ZÁVĚR KORUNUJE DÍLO

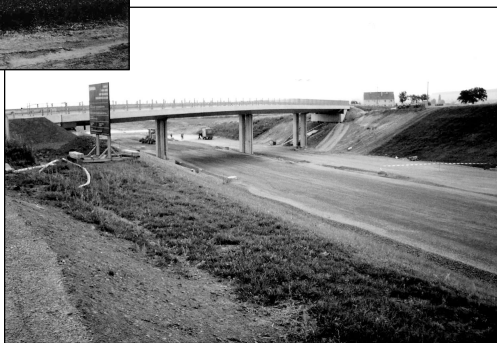
Zní to neuvěřitelně, ale od zahájení stavby dálnice v naší blízkosti označené D-1, stavba 0133 mezi Vyškovem a Mořicemi, v délce 16 km, prodloužené za Vrchoslavice, uplynuly již víc jak 3 roky. Stavba byla zahájena předáním staveniště 24. května 2002.

Většinou se pro nás staly všedními obrázky z nedaleké stavby, představující rozsáhlou mašinérii stovek zemních a silničních strojů, ale také lidí a miliard korun vynaložených na tuto, svým způsobem krásnou, stavbu.

Přes všechny složitosti, někdy i nezdary, se přiblížil den jejího dokončení a předání uživatelům, tedy i nám, občanům Švábenic, se všemi dopady, převažujícími klady, přestože obce v bezprostředním sousedství D-1 považují stavbu za přítěž. 2,5 km je k nájezdu velmi blízko, na druhou stranu z hlediska vlivu na životní prostředí v obci dostatečně daleko. Dnem "D" bude 24. říjen t.r., kdy za účasti vysokých státních představitelů, krajské samosprávy i zástupců obcí, bude zahájen provoz na 17 km úseku D-1. Úplné dokončení stavby se předpokládá do konce května příštího roku. Dosud bylo na stavbě utraceno 4 mld. Kč, což činí zhruba 247mil Kč/km stavby.

Lze si jen přát, aby byl provoz po nové dálnici nejen rychlý, ale i bezpečný, ku prospěchu všech uživatelů, tedy i nás, obyvatel Švábenic.

text a foto: **Mgr. Zdeněk Cupák**

Srpnová noc, jak má být

Za mimořádné přízně počasí i více jak 150 návštěvníků se uskutečnila 20. 8. 2005 Srpnová noc. Zdařilá kulturní akce s hudební produkcí dvojice Procházka-Večerka z Morkovic byla uspořádána již tradičně na Hájence ve Švábenicích ve 20.00 hodin. Díky teplé noci se poslední účastníci rozcházeli kolem třetí hodiny ranní. Poděkování všech účastníků patří Spolku pro pořádání srpnových nocí, především však manželům Stanislavu a Janě Zlámalovým.

Mgr. Zdeněk Cupák

VÝCVIKOVÝ LETNÍ TÁBOR MLADÝCH HASIČŮ

Letos pořádal SDH Švábenice už pátý letní výcvikový tábor. Tentokrát se vydalo 33 dětí - členů i nečlenů SDH ve věku od 6 do 14 let a 10 dospělých rekreačního střediska Protivanov.

Nejvíce dětí bylo ze Švábenic, Dětkovic a Medlovic, dva z Němčic, Rybníčka a po jednom z Brna, Prostějova, Ostravy.

Maminky dětí, které jely na svůj první tábor, měly strach, jak to tam děti vydrží. Ale zbytečně. Telefonovaly vedoucím a odpověď byla denně stejná- vůbec si na rodiče nevzpomněli.

Téměř všichni vedoucí pracují s dětmi po celý rok a “nehasiči” byli žáky místní školy, kteří se zúčastňují zájezdů mladých hasičů během roku, takže se navzájem znají. Na žádost dětí byla vyhlášena celotáborová hra MASH, kterou hrály loni. Všichni se stali na ten týden vojáky a byli povyšováni do vojenských hodností. K výstroji patřily vojenské lodičky, bundokošile, v nichž nastupovaly roty každý večer na nástup. Osobní zbraní byla píšťalka a každý voják měl známku s osobním číslem.

Velké oblibě se u dětí i dospělých těšila obdoba Pexesa, kdy jednotlivé roty vysílají své zástupce pro náповědu v podobě číslice a písmena. A to byl “ráj” pro škodiče – dospěláky, kteří hráče záměrně mátlí, takže se někteří museli vracet a znovu hledat správné číslo a písmeno.

V lese táborníci vysvobodili Ducha Protivanova, hráli si na průzkumníky, vydali se na Safari, stavěli domečky z přírodnin, bojovali o penicilín, hledali a osvobodili unesené kamarády. Ve volných chvílích odpovídaly na otázky z nástěnky a ze správných odpovědí se každý večer na nástupu losovali výherci. Každý rok si děti vyrobí obrázek na tričko, letos to byl obrázek plamínka. Obrys nakreslí vedoucí a děti si je podle svého vkusu vybarví fixy na textil. Navzájem si je pak podepíší na památku. Přípravenost prověřovaly bojové poplachy, kdy se roty musely co nejrychleji shromáždit na určeném místě. Nechyběla ani noční hra. Vyvrcholením byly Vánoce. K večeři byla smažená ryba a bramborový salát. To byla zásluha správce a výborného kolektivu kuchařek. A perlička z jídelny: paní

kuchařky vydávaly večeři a divily se, že to dětem není nápadné. Ty o večerním programu zatím nic nevěděly. Vedoucí Jitce to nedalo a šla během večeře mezi děti s otázkou: “Kdy máte doma k večeři rybu a salát?” “Na Vánoce”, zněla odpověď. “No a kdy přijde Ježíšek?”, zas na to Jitka s nadějí, že odpověď bude “po večeři”. “V zimě”, odpověděl hbitě jeden z nich. Dárky vyráběli všichni během “pooperačního klidu” z dřevěného odpadu z výroby manželů Cigánkových ze Švábenic. A tak vznikla zvířátka, pravítka a jiné krásné dárky.

Děti poslaly pohlednici s poděkováním všem sponzorům. Mezi nimi byl i Obecní úřad Medlovice, který jako jediný přispěl finanční částkou dětem na tábor. To se bohužel do 2. 7. 2005 nedalo říci o obecních úřadech z Dětkovic a Švábenic, kam náš sbor žádost poslal. I to je jedna strana práce s dětmi.

Každodenní výcvik se skládal ze střelby, srážení plechovek pomocí džberovek, nácvik znalosti mapových značek, grafických značek hasičské techniky, hasicích prostředků. Když přálo počasí, přenosná stříkačka putovala k rybníku a děti nacvičovaly útok.

Kromě dětí, které trénovaly požární útok s vodou, si to zkusili i dospěláci. Vsadili se, že tým, který prohraje, bude vítězům sloužit příštích 24 hodin. Copak muži – ti cvičili během roku, ale ani jedna z žen nikdy necvičila. Muži si galantně stanovili, že budou pracovat jen levou rukou. I přes toto omezení měly z útoku ženy strach. A tak se rozpoutal boj jako na skutečných závodech. Napětí se dalo krájet, když první pokus muži vyhráli. Dívčí část publika skandovala: Ženy do toho, nebojte se ničeho, jsou to jenom červi, patří do konzervy. Chlapci se nenechávali zahanbit a tak ryby v rybníce prchaly na opačný konec. Nervy pracovaly, ale druhý pokus dopadl opačně a ženy zvítězily. A tak příští den odnášeli muži ženám talíře a příbory po jídle apod.

Konec tábora nastal velmi brzy. Když přišla chvíle čekání na příjezd autobusu a všichni dospělí seděli před budovou a přemýšleli, co je ještě třeba udělat, seřadily se děti před chatkami a začaly skandovat a tleskat: “Nechceme jet domů, chceme tady zůstat, bylo nám tu dobře, chutnalo nám jídlo, děkujem za tábor”. To ukápala vedoucím nejedna slzička. A pak už se odjelo autobusem do Švábenic.

Na úplný závěr se konal slavnostní nástup před zbrojnicí za účasti rodičů a uniformovaných zástupců SDH. Děti složily slib mladých hasičů, zopakovaly své “Nechtěli jsme domů, chtěli jsme tam zůstat....”. Rodiče i děti děkovali vedoucím a zamlouvali si místo na táboře příští rok. A pak už přišlo jen rozloučení s vedoucími a odjezd domů. Jako památku mají děti CD s fotografiemi z tábora – to se stalo tradicí z loňska. Letos je novinkou videozáznam některých akcí, který si mohou půjčit.

Pro vedoucí skončil jeden tábor a mnoho starostí a začala příprava na další tábor. Hlavní vedoucí musí vybrat místo, programová vedoucí program a všichni se budou snažit získat sponzorské dary, aby těch odměn pro děti mohlo být příští rok ještě víc.

Vy, kdo pracujete s dětmi, víte, o čem je řeč. A těm “na protější straně” by se slušelo vzkázat – važte si dospělých, kteří si na dobu tábora berou dovolenou a neberou žádný plat. Ale naprázdno nevyjdou. Odměnou je jim spokojenost a radost dětí. A ta se nedá zaplatit penězi, kterých není zrovna moc a je jich třeba. Určitě jsou na táborech využity tím nejlepším způsobem.

Mgr. Jarmila Dušková

PUTOVÁNÍ YMCA-SKAUT ŠVÁBENICE PO NÁCHODSKU V ROCE 2005

V letošním roce se 3. oddíl YMCA Skautů Švábenice rozhodl uspořádat v době od 6. do 8. května 2005 putování v oblasti Náchodska, kde je řada pevností z doby před II. světovou válkou a připomenout si tak výročí ukončení této hrůzné události a odhodlání našeho lidu v této těžké době bránit naši vlast.

Tato oblast je doslova nabita památkami a přírodními zajímavostmi na každém kroku.

Na putování se v pátek 6. května 2005 vydalo 12 členů oddílu. Počasí nebylo nic moc. Chladno a chvílemi i pršelo. Zajistili jsme si proto pevnou střechu nad hlavou, abychom nemuseli táhnout stany a někde chřadnout.

Naše první zastávka byla v Třebechovicích pod Orebem, kde je světově známý

dřevěný betlém starý více než sto roků. Je to národní kulturní památka, která byla obdivována i na světové výstavě v Montrealu r.1967. Betlém má asi 2000 částí, z nichž je cca 400 pohyblivých figurek. Je 7m dlouhý, 3,5m vysoký a 2,25m široký. Po prohlídce tohoto unikátu naše cesta pokračovala železnici dále do Hradce Králové. Kde je obří akvárium. Měli jsme možnost prohlédnout si vypreparované lebky neznámých ryb a množství živých exotických rybek. Zajímavý byl i průchod části deštného pralesa. Ráno vyrážíme vlakem do Všeštar. Marně tu však hledáme část experimentální archeologie a proto naše cesta pokračuje po červené značce na Chlum. Zde byla svedena 3.července 1866 prusko-rakouská bitva. Cestou můžeme vidět velké množství pomníků a památníků na tuto událost. Procházeli jsme údolím mrtvých, kde během necelé půlhodiny padlo na 10 000 mužů, dále pak na Chlum, kde je vyhlídková věž a muzeum. Ikdyž jsme přišli pozdě, neboť před půlhodinou zavřeli, pořídili jsme si fotografie u nádherně provedených památníků a děl a konstatovali, že všechny války jsou na nic.

Po zhlédnutí železniční stanice Dlouhé Dvory jsme nabyli přesvědčení, že tu vlaky již roky nejezdí. Vlak však přijel a my se vrátili zpět do Hradce Králové k noclehu. Ani lákavá nabídka serfovat po internetu nás nevzpružila, měli jsem toho dost, tak po jídle se šlo spát.

V sobotu jsme se rozloučili s laskavými správci budovy a vydali se na další část našeho putování. První zastávka dnešního dne byla pevnost Josefov. Tato pevnost je výjimečným dokladem urbanistického a fortifikačního umění 18.století. Dozvěděli jsme se, co je to ravelín, bastion, kurting a jiné prvky pevnosti. Zážitek byla prohlídka podzemí, prolézali jsme minérské stoly pro speciálně vycvičené vojáky tzv. naslouchače, kteří dávali povel k odpálení náloží pod nepřitelem.

Jeli jsme do Náchoda, pak pěšky přes Běloves na linii pevností z druhé světové války. Naším cílem byla pevnost Březinka a dělostřelecký srub Můstek a Zelený. Po nekonečném výstupu za krásného počasí jsme přišli k první pevnosti. Prohlídka byla velmi zajímavá, protože pevnost je vybavena a vyzbrojena do nejmenších podrobností a vše je funkční. Následoval další výstup k další pevnosti. Přišli jsme těsně před zavírací dobou. Tato pevnost je nedokončená a beze zbraní. Její rozlehlé podzemí nás udivilo. Při výstupu z podzemí nás čekal déšť a cesta chráněným územím do údolí Metuje zvané Peklo. Cestou stále pršelo a v pláštěnkách toho moc nenaobdivujete. Za tmy, při svitu neonů, v lese, jsme stoupali za stálého deště do příkrého kopce, který neměl konce. Co nás potěšilo byla teplá sprcha v ubytovně v obci Nový Hrádek a teplá večere.

Ráno jsme se probudili do větrné a deštivé neděle. Po návratu z kostela měli někteří pomocí mobilních telefonů zjištěn spoj autobusu do Nového Města nad Metují a protože stále silně foukalo a padal déšť se sněhem, rozhodla převážná většina o využití autobusu, a pochod pěšky se zcela zavrhl.

Letošní puťák nás zavedl do zajímavých míst naší vlasti.

Příští rok jdeme na jih. Navštívíme okolí Třeboně a Jindřichova Hradce.

Na setkání se těší **Vladimír Norgay Hroza**

JEŠTĚ K ELEONORE JANÁČKOVÉ

Bylo to Sdružení občanů pro Švábenice, které dne 12. května 1996 spolu s Městským kulturním střediskem pořádalo vzpomínkový koncert k pobytu Eleonory Janáčkové a Leoše Janáčka ve Švábenicích, kde vystoupilo pěvecké sdružení Cantus z Morkovic a varhanní koncert Dr. Antonína Jíší, rozvinulo zvýšenou péči o její hrob, shromáždění vzpomínek občanů na její pobyt. Završeno to bylo instalací pamětní desky na staré škole.

V pátrání Sdružení pokračuje a ve spolupráci a majitelem významné firmy z Hukvald jsme obdrželi další informace, ze kterých vyjímáme.

Jsou ze vzpomínek služebné u Janáčků :

“jeho rodiče už nežili. Tatínek mu umřel jako dvanáctiletému chlapci, maminka se potom z Hukvald odstěhovala. Bydlela v Brně, později časem u dcery Eleonory ve Švábenicích u Vyškova, časem u druhé dcery Josefky na Hukvaldech, kde se taky rozloučila se světem. K nám jezdila nejčastěji Eleonora - v rodině jí říkali Lorka. Byla učitelkou ručních prací, jemná, dobrá, starostlivá, pořád hleděla, kde by komu pomohla, kde by komu udělala něco dobrého, na sebe nemyslela. Nikdy k nám nepřijela s prázdnou, vždycky dovezla něco ze svého hospodářství, vejce, kuřata, jinou drůbež, kterou si sama pěstovala.

....sotva se milostpaní trochu vzpamatovala, už tu byla nová rána. Ve Švábenicích umřela pánova sestra Lorka. Milostpaní nesla tuto ztrátu tíž než

pán, nebožka jí byla milá jako sestra. Jak byla Lora za života pořádná a starostlivá, tak i před smrtí si uměla udělat pořádek. Každý už předem věděl, co mu odkázala. Pán na pohřeb přijel, ale na zpáteční cestě se s milostpaní zastavili v Přerově u Stossů.”

Sdružení obdrželo pozvání do Hukvald. Odtud přineseme reportáž v některém z dalších Zpravodajů.

Pavel Kudlička - předseda Sdružení občanů pro Švábenice

KAPLIČKA “VE ZMOLE”

Nechce se tomu uvěřit, ale tato obnovená krasavice, kaplička Panny Marie Lurdské, má za sebou již jeden rok. Jako dlouholetého správce tohoto celého areálu mě moc těší, že po celý rok zde chodili lidé buď jen na procházku, nebo k soukromým pobožnostem, a že se snažili udržovat vše v čistotě a pořádku. Je bolestné, když člověk někde vidí naházené odpadky, nebo rozbité věci, které mají sloužit, ne se ničit.

Byla zde v květnu dětská májová pobožnost, které se zúčastnilo mnoho starších a tím byl snad dán základ

k obnovení tradic, kdy jsme se na tomto místě několikrát v roce za přízné počasí scházivali k mariánským pobožnostem.

Jak v dnešní době si lidé málo zpívají a jak se vytrácí společný zpěv. A při takových příležitostech, jako jsou různá náboženská setkání, mají lidé ke zpěvu nejblíže.

text a foto: **Libor Pištělka**

Vztah k minulosti vytváří kulturu národa

Ne každá obec se může pochlubit a být hrdá na tak vynikajícím způsobem zpracovanou historii, jako naše obec v díle “Rod pánů ze Švábenic” zpracovanou panem Františkem Pokorným. Každý stát vynakládá nemalé prostředky na uchování historických dokumentů, dokladů, předmětů, uchování tradic, zvyků. I náš Zpravodaj, s jehož nultým číslem započalo Sdružení občanů pro Švábenice v roce 1996, již nyní naplňuje ty cíle, pro které jsme ho začali vydávat. Tím, že do něj přispívají občané, spolky, obecní úřad, rodáci, tak vytváříme bohaté pole zdrojů informací o historii obce, neboť jednotlivá čísla se ze zákona zasílají do národního muzea, knihovny, archivu, okresního muzea.

Dalším zdrojem čerpání informací o historii obce je obecní muzeum, které místní národní výbor započal v sedmdesátých letech minulého století zařizovat ve staré škole. Díky panu Františku Hladkému, který exponáty nejen oprašoval, ale rozšiřoval díky své autoritě a důvěře u občanů, že tyto budou zachovány příštím generacím, mu tyto pro muzeum svěřovali. Dále desítky a stovky fotografií zhotovených panem Františkem Hanákem mají nesmírnou historickou dokumentační hodnotu, jako pro každého z nás rodinná fotoalba.

“Bývají okamžité, že se člověk zamyslí v minulost, kde se setkává s osobami drahými, zmocňuje se člověka tužba nevýslovná, myšlenky ty moci uskutečnit, vidět osoby ty, promluvit si s nimi, požalovat si jim, odprosit, pomilovat jich.”

Božena Němcová 27. 8. 1854

Pavel Kudlička

Naší přírodou

Je potěšitelné, když si vyjdete za krásného počasí do přírody a tam zjistíte, že několik obětavců učinilo něco pěkného pro druhé. Tak je tomu i v nejvyšším bodě švábenického katastru zvaném Oupaly, nebo také lidově “U Jelínka”.

V květnu zde byl opět obnoven malý prvek lidové architektury, nebo-li malá dřevěná kaplička se dvěma obrázky. Z jedné strany je obrázek znázorňující sv. Huberta, z druhé strany sv. Eustacha. Oba jsou patrony myslivců a lesníků.

Je to již dávno, co na tomto místě stával velký dřevěný kříž. Protože kříž byl již částečně ztrouchnivělý, odřízl se a nechal se u země jen asi metr dřevěného základu, na který se připevnily dva zasklené obrazy proti sobě. Z jedné strany byl namalovaný obraz Panny Marie, z druhé strany sv. Hubert. Bohužel už pravděpodobně nikdo více neuvidí “živě” tuto památku, protože před několika lety byly oba obrazy zcizeny. Jsou ale vyfoceny a uvidíte je již jako “neexistující” dokument na připravované vánoční výstavě v obecním muzeu s názvem: “Nemovitě kulturní památky celého vyškovského okresu”.

Po letech je zde tedy opět něco krásného a zavítáte-li v tato místa, můžete si trochu odpočinout v dřevěném altánku a pak pokračovat dále v cestě po našich krásných lesích.

text a foto: **Libor Pištělka**

Stará řemesla ožívají

Dne 25.6.-26.6.2005 se v areálu Zlobice u Brna uskutečnila 6. celostátní výstava ovcí a koz. Ovčácké slavnosti OVENÁLIE 2005 proběhly za účasti delegací ze Slovenska, Polska, Maďarska, Ukrajiny, Srbska, Makedonie, Slovinska a Německa. Při této výstavě proběhla i soutěž ve spřádání ovčí vlny na kolovrátcích.

V silně obsazené soutěži se paní Iveta Zastoupilová ze Švábenice umístila na krásném čtvrtém místě, když za 20 minut upředla 55 metrů nitě. Blahopřejeme a děkujeme za reprezentaci.

redakce

CO JE OSKERUŠE

Přesně Jeřáb oskeruše, nebo také oškeruša, jak tento strom, podobný plané hrušce jmenují na Slovácku.

Populární slovácký strom, domovem na úpatí Bílých Karpat, jehož plody jsou výborné na výrobu pálenky, nebo také povidel, jamů a sušenek, mají i léčivé účinky. Nesmí však na stromě zhniličit a spadnout. Stromy rodí později, avšak starší stromy dávají úrodu až 1 t plodů. Dřevo je výborným materiálem pro výrobu nábytku, lisů na víno a pod. Jde o ohrožený druh, kterému je dnes věnována mimořádná pozornost.

V obci Radějov u Strážnice se nachází největší oskeruše, matečný strom, s obvodem kmene 350 mm. Péči ochranářů i místních obyvatel je dnes vysazeno na Slovácku již 1000 stromů oskeruše. Objevují se také v dalších lokalitách s podobnými stanovištními podmínkami po celé republice.

I v naší obci bylo panem Jaroslavem Látalem vysázeno 50 těchto stromů po okraji lesa.

O tom, že jde o významný druh svědčí i skutečnost založení muzea oskeruše v Tvarožné Lhotě, sousední obci Radějova.

Mgr. Zdeněk Cupák

Pouť do Rybníka - Chwalowic

V sobotu 11. června 2005 uspořádala Římskokatolická farnost Švábenice, Moravské Prusy, Hoštice a vyškovská farnost zájezdní pouť do Rybníka-Chwalowic v Polsku (tato dvě spojená hornická města mají sto tisíc obyvatel), kde v překrásném kostele sv. Terezie z Lisieux, rovněž označována "od Dítěte Ježíše", byly ve dnech 10. a 11. června vystaveny relikvie k uctění této známé francouzské svěřice. Od 1. června do 15. srpna 2005 putovaly ostatky sv. Terezičky, jak se jí rovněž lidově říká, po všech polských městech.

Vyjeli jsme ráno z domova dvěma autobusy a brzy jsme byli na místě. Nejdříve jsme navštívili velkou katedrálu zasvěcenou sv. Antonínu z Padovy. Průvodcem nám byl pochopitelně náš duchovní správce P. Boguslaw, který v tomto městě působil jako kaplan. Pak jsme projeli ještě několika ulicemi a brzy jsme se dostali na určené místo, kde již bylo shromážděno velké množství dalších poutníků. Kostel (sanktuarium) ve Chwalowicích je o něco větší než náš švábenický a je moc pěkný.

Po celou dobu, co jsme zde pobývali, přicházeli lidé, aby vzdali úctu této velké řeholnici - Terezii z Lisieux. Narodila se 2. ledna 1873 v malém místě Alencon. Jejím jediným přáním už od dětství bylo vstoupit do řádu karmelitek, což se jí v 15ti letech podařilo. Neměla lehký život, ale přesto se zcela odevzdávala Kristově lásce. Jejím heslem bylo : "Všechno je milost". Se svým vnitřním utrpením, k němuž se přidaly ještě těžké nemoci jako je tuberkulóza, se chtěla obětovat za hříšníky světa.

Ve věku 24 let Terezie ve svém klášteře 30. září 1897 zemřela. Papež Pius XI. ji prohlásil 17. května 1925 za svatou a jmenoval ji r. 1927 patronkou světových misí. K bazilice sv. Terezie v Lisieux proudí stále statisíce poutníků. Neporušené tělo svěřice leží ve skleněné rakvi.

Na obrazech je znázorňována téměř vždy v řádovém hábitu karmelitek (hnědý oděv, bílý plášť). Má u sebe často růži, protože před svou smrtí slíbila, že bude z nebe sypat růže.

Odpoledne byla sloužena slavnostní mše svatá k počtě svaté Terezie v zaplněném kostele. Spolu s kněžími ji vedl arcibiskup Damián Zimoň z arcidiecéze

Katowice. Po ukončení tohoto pietního obřadu byla urna s relikvií sv. Terezie speciálním vozem převážena na dva dny do dalšího města a tím se staly Katowice.

Byl to pro nás, všechny zúčastněné, silný zážitek a jsme moc rádi, že jsme mohli být u toho.

text a foto: **Libor Pištělka**

BYLI JSEM PŘI TOM

V sobotu 21. května byl slavnostně odhalen pomníček s obrázkem “U Jelínka”. Péčí Lesní správy Bučovice byl znovu instalován chráněný pomníček na rozcestí zvaném u Jelínka na křižovatce cest od Vanovska, od Orlovic na chválkovský kopec, nacházející se ještě na k.ú. Švábenice v lokalitě Úpaly. Slavnostní zahájení odtroubil pan Jaroslav Látal, předseda LD Švábenice, poté se slova ujal ing. Jiří Dobeš, vedoucí polesí Pavlovice, do jehož revíru tato lesní lokalita patří.

Slavnost proběhla za účasti cca 50 přátel lesa z řad lesníků profesionálů, členů MS, turistů z okolních obcí, především však z Orlovic. K účasti široké veřejnosti jistě přispěla výjimka ze zákazu vjezdu do lesa osobními vozidly a otevření závory od Orlovic. Je škodou, že ze Švábenic jsme byli pouze dva, přestože občané byli na akci upozorněni místním rozhlasem. Výklad ing. Dobeše vyvolal značný ohlas mezi přítomnými a následnou diskusi. Především však mimo hlavní motiv šlo o přátelské setkání v délce zhruba dvou hodin s nezbytnými přípitky, košťováním pálenek a sporů, zda je lepší od Zaorala, ze Zdounek, Morkovic nebo ze Švábenic.

K pohodě přispělo také zajištěné občerstvení.

Závěr oficiální části slavnosti patřil opět Jar. Látalovi a jeho fanfáře. A pak se besedovalo, jedlo, pilo. A jestli neodešli, besedují.....dodnes.

text a foto: **Mgr. Zdeněk Cupák**

Doplňkem přináším jednu z legend vztahující se k místu. Text poskytl pan ing. Jiří Růžička z Orlovic.

U kočára

Noci bývají různé, jako dny.

Někdy jsou krásné, plné měsíčního svitu a hvězd. Jindy je obloha zastřena šedou plachtou mraků nebo déšť, vítr a blesky s duněním hromu opanují tuto scenerii.

Ale ten příběh, který se stal před mnoha lety na lesní cestě, měl noc ve znamení měsíčního stříbra, miliard hvězd a teplého dechu pozdního jara. Noc ke konci května, noc ze soboty na neděli se vydařila.

Na švábenické návsi, ze vrat jednoho gruntu, se vyřítily tři krásné kočáry, jeden za druhým. A v nich rozdovádění a veselí mladí lidé, hoši i děvčata, ba i pár dospělých. Ztichlá vesnice byla rázem plná výskotu, zpívání a veselí. Ale to jen na několik okamžiků, než kočáry s rozjařenou společností projely spící dědinou a zamířily si to polní cestou k lesu, k hájovně "U Jelínka", a odtud širokou lesní cestou k Hvězdlicím a Chvalkovicím. Byla to jízda veselá a divoká. Koně, zpěnění teplem a prudkou jízdou, se hnali lesem jako splašení. A za jejich širokými zadky to výskalo, jásalo a zpívalo do zbláznění.

Když se tato rozjařená společnost, vracející se z velké selské svatby, přehnala jako bouřící uragán kolem hájovny, hajný Veverka, který ještě nespál, vyběhl z hájovny přes dvůr až k silnici, jako by jej vyhnalo hejno vos. Vousatá tvář se mračila jako obloha před bouří a jistě oči posílaly za mizejícími rozjásanci blesky hněvu, doprovázené bouřlivými slovy : "Bando jedna rozjívěná, bláznivá. Copak takhle se chovají lidé v lese ? Ať si někde nezlámáte krky, holoto jedna divoká !" Pak jen rezignovaně mávl rukou a odešel zpět do hájovny. Veselá společnost neslyšela rozzlobená slova hajného a pramalo jí záleželo na tom, co onen hajný vykřikuje. Hnali se lesem dál a dál. Ale netušili ani oni, ani hajný, že konec čelního kočáru, ve kterém juchalo, výskalo a zpívalo šest mladých lidí, se neodvratně blíží.

Nedaleko této široké a udržované lesní cesty bylo rozsáhlé mokřadisko a zrádná, bezedná bažina. Ještě, než se kočáry přirůtily k této bažině, stalo se něco nepředvídaného a osudového. Pár desítek metrů před ní vyběhlo prudce z lesa velké, hlukem vyplašené stádo srnců a hnalo se divoce přes cestu dál do hloubi lesa, kde by nalezlo klid. Koně vpředu jedoucího kočáru se vylekali, divoce zaržáli a strašná jízda smrti se započala. Koně vyrazili jako divocí běsi, cesta necesta. Kočí ztratil vládu nad spřežením a když uviděl, kam se koně řítí zarval, co mu síly stačily : "Kriste pane, bažisko. Vyskákejte, nebo to bude váš konec !" A aniž čekal, co udělají druzí, seskočil z kozlíku, dopadl prudce na zem a několikrát se převalil. Pak zůstal nehybně ležet. Varování pro ty v kočáře ale přišlo pozdě. Koně byly již téměř v bažisku. Oba dva kočí v dalších kočárech měli mnoho práce, aby zvládli své divoce se řítící oře. S velkou námahou se jim to podařilo. Oba kočáry se zastavily a jejich osádky ztichly. Výskot, ryk a zpěv se rázem rozplynul v lesních pustinách.

Na bažisku se před jejich zraky odehrávalo krátké a strašné drama. Koně i kočár se před očima propadali a ztráceli v bezedné slizké hlubině. Výkřiky hrůzy a ržání koní zdusilo v několika vteřinách černé bahno. Ztichlo srdcervoucí volání o pomoc, utichlo ržání. Byl konec.

Na cestě v obou kočárech zavládla bolest, pláč a smutek. Zoufalí kamarádi i ti dospělí nemohli nikomu v bažisku pomoci. Před jejich očima zahynuli hroznou smrtí.

Kočí prvního kočáru se namáhavě zvedl a dopotácel se k cestě, kde poznovu upadl a nevstával. Ostatní mu přispěchali na pomoc, ale nešťastník byl stále v

bezvědomí, ať se jeho přátelé snažili sebevíce. Jeden z těch, kteří ještě před pár minutami juchal a zpíval, zoufale vykřikoval : “Musíme s ním k doktorovi nebo zemře. Tam těm už nepomůžeme. Je to strašné. Vyjedem !” Ostatní souhlasili. Naložili bezvědomého do kočáru a jeli. A byl to opět divý let. Ale ne z rozmaru a ješitnosti, ne pro zábavu. Teď se jelo o život. Za ujíždějícími zůstala v lese zrádná bažina, která pohltila šest mladých životů. Co bylo příčinou ? Snad ješitnost a furiantství. Nebýt zpěvu, ruchu i divoké jizdy, nebylo by vyplašeného stáda a nebylo by...

Pozdě bycha honiti, když strašné dílo skončeno.

Koč z prvního kočáru se brzy uzdravil. Pozůstalí oněch nešťastníků truchlili a byli zoufalí. Dlouho. Ale čas i jim zhojil srdce i duše. A na památku oné tragédie se onomu místu v lese začalo říkat “U kočára”.

a říkalo se i toto. Kdo prý jde po půlnoci, za jasné měsíčné noci touto cestou kolem bažiny, slyší snad výskot, hlomoz, výkřiky, zpěv i svatebčany, jak se řítí cestou. Ale musí to být člověk bohabojný, spravedlivý a čistý na duši i na srdci.

Bažisko se za ta desetiletí změnilo v malou mokřinu, která je tam snad dodnes. Ale jméno místu zůstalo, to se nezměnilo.

Nad minulou výstavou

V Obecním vlastivědném muzeu byla koncem června ukončena další výstava a tou byla cestopisná výstava s názvem : “Putování po Svaté zemi”. Celá se vztahovala k zemi Ježišově. Bylo v ní zachyceno nesčetně historických staveb, krypt, chrámů a jiných památek včetně všech míst, která jsou zmíněna v Bibli.

Mezi snad největší zajímavost expozice patřila dokumentace ke čtrnácti zastavením Krista během křížové cesty v Jeruzalémě. Nechyběl zde ani dokument z podloubí jeruzalémského kostela Pater Noster, který zachytil v češtině vytesanou modlitbu Otče náš.

Lidé se zde mohli také dočíst spoustu zajímavostí o celé zemi od počtu obyvatel, přes to, jak tam funguje školství, až po život lidí na venkově. Celá výstava obsahovala přes tisíc fotografií, plakátů, prospektů nebo pohlednic pořízených v této zemi.

Bylo to pro mne moc příjemné, když lidé přijížděli i ze vzdálenějších míst, aby si buď popovídali, neboť se na tuto cestu do Svaté země připravují, a nebo, že již tam strávili krásné chvíle.

Také pro děti, které chodí do náboženské výuky, byla tato výstava velkým zpestřením.

Libor Pištělka - vystavovatel

POZVÁNKA NA VÝSTAVU

V Obecním vlastivědném muzeu ve Švábenicích bude každou neděli od 18. září do 13. listopadu 2005 otevřena velká národopisná výstava s názvem : “Krása lidových krojů Čech, Moravy a Slezska”.

Jde již postupně o osmatřítátou výstavu ve švábenických muzeích s různými náměty. Na této výstavě shlédnete nepřeberné množství dokumentačního materiálu o kouzelně nádherných lidových krojích při různých folklórních slavnostech, hodech, poutích či jiných akcích v celé naší republice.

Zároveň je otevřena v muzeu nová stálá výstavní expozice minerálů a sportovních exponátů. Minerály jsou darem z pozůstalosti pana Jaroslava Mariánka ze Švábenic. Všechny tyto krásy přírody nám ze známosti určila zdarma paní A. Pfeiferová ze Zemského muzea v Brně, za což jí moc děkujeme.

Je toho opravdu mnoho a jistě stovky hodin obětovaných pro tuto expozici ocení všichni milovníci přírody.

Otevřeno je jako vždy každou neděli odpoledne od 14.00 do 17.00 hodin.

Na tyto zajímavé výstavy opět srdečně zve

Libor Pištělka - správce místních muzeí

ABY BYLO JASNO SOUČASNÝM I BUDOUCÍM II

Proč “U Kadidla”, “V Bráně” ?

Každý občan naší obce při vyslovení názvu dvou orientačních názvů ví, že se jedná o jednu budovu. Tato byla vybudována obětavou brigádnickou prací (brigádně = zdarma) velkou částí občanů, členů společenských organizací, poslanců.

Dokončena byla spolu se sousední budovou krátce před listopadovou revolucí 1989 jako splnění jednoho z bodů volebního programu, jenž nesl text : “Pro zlepšení oblasti služeb vybudujeme prodejnu potravin, masa, ovoce a zeleniny a závod veřejného stravování”.

Jaké budovatelské úsilí, organizátorská práce poslanců NV, funkcionářů společenských organizací, jdoucí silou příkladu, spolu s občany dávali svůj volný čas, zkušenosti, um na oltář spokojenosti všech svých spoluobčanů. Ti i dnes najdou zde “svoji cihlu k cihle”.

Po revoluci 1989 skončily svoji činnost některé společenské organizace, na jejichž místo nastoupily nové politické strany a hnutí. V naší obci to bylo Občanské

fórum, Československá strana lidová a Strana přátel piva. Začalo se volit nově, demokraticky, místo návrhů na poslance z řad společenských organizací je navrhuji tyto politické strany.

Po několika měsících mne navštívil v atelieru jeden z předních představitelů Strany přátel piva pan Vlastimil Lakomý s fošnou v podpaží s posbou, se kterou se na mne obrací presidium jeho rodné strany o výtvarné zpracování firemního nápisu “U Kadidla” pro budovu pohostinství. Na dotaz, jaké motivační faktory vedly k tomuto názvu sdělil, že je to spontánní ocenění těch, kteří pod heslem - a teď je to naše a pro naše - zde konali grandiózní sešlosti jak stranické, tak kulturní kytarové produkce z vlastních zdrojů. Zde si k tomu vyčlenili stálé “reserve” stoly pouze pro sebe. Místní štamgasti i náhodní hosté ctili tato místa a chodili kolem nich s pietou a úctou jako Mašakolumbové na Zambezi kolem svého posvátného totemu na náměstí (z těchto sešlostí je zpracována videokazeta). Po instalaci firmy na budovu pak následovala hlášení obecního úřadu: “do naší obce se dostavila firma...a nabízí...prodejní místo ná na parkovišti před pohostinstvím “U Kadidla”, jakož i další akce spolků, firem v salonku.

Po delší době se Vlastik dostavil opět s fošnou řka : “Mistře, opět se na Vás obracíme s prosbou o namalování zatím nikoliv obrazu pro interier, to posléze, ale další firmy, tentokrát “Pohostinství V Bráně”. Toto místo, kde se budovy nachází, má historické označení V Bráně. Vzhledem k tomu, že Vlastik zesnul a nemůže zajistit pro pohostinství onen vzpomínaný obraz, pak jsem připraven tento na požádání provozovatele -brigádně- zhotovit do interieru a z úcty přátelské spolupráci při anabázi z firemními nápisy opravit a do třetice namalovat nový.

Ať tedy pohostinství nadále úspěšně slouží cílům, pro které si je občané vybudovali, své služby obohacuje, rozšiřuje pro spokojenost dnešních, zítřejších a dalších mladých a starších občanů a generací Švábenic.

Pavel Kudlička

Květinářství a zahradnictví Týna

Kristýna Burešová
Švábenice 117
mobil: 731 471 263

- ☞ **Dárkové kytice – svátky, narozeniny, výročí, promoce, narození dítěte ...**
- ☞ **Svatební kytice a dekorace**
- ☞ **Smuteční vazba**
- ☞ **Příležitostná vazba – sv.Valentýn, Velikonoce, Den matek, Dušičky, Advent, Vánoce ...**
- ☞ **Dekorace ze suchých květů**
- ☞ **Slavnostní výzdoba stolů, aranžmá v interiérech a veřejných prostorách**

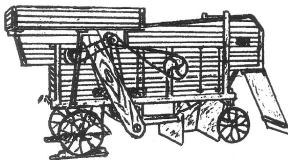
- **Okrasné dřeviny, jehličnany, kvetoucí keře ...**
- **Trvalky, skalničky, letničky, balkónové rostliny ...**
- **Interiérová zeleň**

- **Květináče – keramické, plastové, skleněné**
- **Keramika a dárkové zboží**
- **Dekoratívni i hřbitovní svíce**
- **Substrát pro pokojové, balkónové rostliny ..., rašelina**

ZOD Haná, družstvo
se sídlem ve Švábenicích
závod Hoštice

VÁS ZVE K PROHLÍDCE STÁLÉ EXPOZICE HISTORICKÝCH ZEMĚDĚLSKÝCH STROJŮ A NÁRADÍ V HOŠTICÍCH - HEROLTIČÍCH

INFORMACE: J. Cupák - 604 451 476 - M. Řezníčková - 517 324 241

ROZŠÍŘENÁ EXPOZICE V HOŠTICÍCH

V pátek 28. 5. 2004 byla slavnostně otevřena rozšířená expozice zem. muzea ve středisku ZOD Haná v Hošticích.

Stávající sbírka strojů a náradí ze zemědělských usedlostí 19. a 20. století byla doplněna o další exponáty. Zajímavou je nově instalovaná světelníčka vybavená předměty časově odpovídající charakteru celé expozice.

K hojně návštěvě zve širokou veřejnost správce muzea pan Jiří Cupák, vedoucí mechanizace v Hošticích.

Zájemce o prohlídku však prosí o předběžnou domluvu termínu.

Marta Řezníčková

Zpravodaj obce Švábenice

Vychází čtvrtletně, náklad 300 ks.

Odpovědný redaktor: Mgr. Zdeněk Cupák.

Neprošlo jazykovou úpravou.

Grafická úprava a tisk: Moraviatisk Vyškov, spol. s r.o.

Vydává Obecní úřad Švábenice.

Tisk povolen: MK ČR E 14253